Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 3577/92,**

7. detsember 1992,

teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž)

(EÜT L 364, 12.12.1992, lk 7)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**A1**	Horvaatia ühinemisleping (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 3577/92,

7. detsember 1992,

teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 84 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni muudetud ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamusi, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

Euroopa Parlament võttis 12. juunil 1992 vastu otsuse merekabotaaži liberaliseerimise ja selle majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgede kohta;

kooskõlas asutamislepingu artikliga 61 tuleb mereveoteenuste osutamise vabadust reguleerida transpordi jaotise sätetega;

siseturu loomiseks on vaja liikmesriikides kaotada mereveoteenuste osutamise piirangud; siseturg moodustab ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine;

seetõttu tuleks liikmesriikides kohaldada mereveoteenuste osutamise vabadust;

sellest vabadusest peaksid saama kasu ühenduse laevaomanikud, kelle laevad on liikmesriigi registrisse kantud ja kes sõidavad liikmesriigi lipu all, sõltumata sellest, kas liikmesriigil on rannajoon või ei;

see vabadus laieneb laevadele, mis on ka Eurose registrisse kantud, kui see register kinnitatakse;

konkurentsi kahjustamise vältimiseks peaksid laevaomanikud, kes kasutavad kabotaažiteenuste osutamise vabadust, täitma kõiki kabotaažiteenuste tingimusi selles liikmesriigis, kus nende laevad on registrisse kantud; ühenduse laevaomanikud, kes kasutavad liikmesriigi registrisse kantud laevu, kuid kellel pole õigust osutada kabotaažiteenuseid selles riigis, peaksid üleminekuperioodil siiski saama käesolevast määrusest kasu;

käesoleva vabaduse rakendamine peaks toimuma järk-järgult ning kõikide asjaomaste teenuste kohta käivat ei pea tingimata rakendama ühtemoodi, arvestades teatavate spetsiifiliste teenuste laadi ja jõupingutuste ulatust, mida mõned erineva arengutasemega riigid ühenduses peavad tegema;

([1]) EÜT C 73, 19.3.1991, lk 27.
([2]) EÜT C 295, 26.11.1990, lk 687 ja arvamus, mis esitati 20. novembril 1992 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) EÜT C 56, 7.3.1990, lk 70.

▼B

avalike teenuste kasutuselevõtmine, mis kätkeb teatavaid asjaomaste laevaomanike õigusi ja kohustusi, võib olla õigustatud, selleks et kindlustada piisavad regulaarsed transporditeenused saartele ja saartelt ning nende vahel, eeldusel et rahvuse või elukoha või registrisse kantud asukoha järgi vahet ei tehta;

tuleks vastu võtta sätted, mis võimaldaksid võtta kaitsemeetmeid, kui mereveoturg on tõsiselt häiritud või hädaolukorras; selleks tuleks kehtestada sobiv otsustamismenetlus;

silmas pidades vajadust tagada siseturu laitmatu toimimine ja ellu viia kogemustest tulenevaid võimalikke kohandamisi, peaks komisjon käesoleva määruse rakendamisest ette kandma ja vajaduse korral esitama lisaettepanekuid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Alates 1. jaanuarist 1993 kehtib vabadus osutada mereveoteenuseid liikmesriigis (merekabotaaž) ühenduse laevaomanike suhtes, kelle laevad on liikmesriigi registrisse kantud ja kes sõidavad liikmesriigi lipu all, eeldusel et need laevad vastavad kõikidele selles liikmesriigis ettenähtud kabotaažitingimustele, sealhulgas Eurose registrisse kantud laevad, kui nõukogu selle registri kinnitab.

2. Erandina lükatakse lõike 1 sätte, mille alusel laevad peavad täitma kõiki selle liikmesriigi kabotaažitingimusi, kus nad on sel ajal registreeritud, rakendamine edasi kuni 31. detsembrini 1996.

Artikkel 2

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *mereveoteenused liikmesriigis (merekabotaaž)* — teenused, mida tavaliselt osutatakse tasu eest, eelkõige:

   a) mandrikabotaaž: reisijate- või kaubavedu meritsi sadamate vahel, mis asuvad ühe ja sama liikmesriigi mandril või põhiterritooriumil, ilma peatusteta saartel;

   b) avamereveod: reisijate- või kaubavedu meritsi ükskõik millise liikmesriigi sadama ja selle liikmesriigi territoriaalvetes asuva rajatise või konstruktsiooni vahel;

   c) saarekabotaaž: reisijate- või kaubavedu meritsi:

      — ühe ja sama liikmesriigi mandril ning ühel või enamal saarel asuvate sadamate vahel,

      — ühe ja sama liikmesriigi saartel asuvate sadamate vahel;

▼B

Ceutat ja Melillat käsitatakse saartel asuvate sadamatena;

2. *ühenduse laevaomanik*:

a) liikmesriigi kodanikud, kes elavad liikmesriigis selle liikmesriigi seaduste järgi ja kes tegelevad mereveondusega;

b) laevaühingud, mis on asutatud liikmesriigi seaduste järgi ja kelle peamine tegutsemiskoht on liikmesriigis ja kelle tegevust liikmesriigis tõhusalt kontrollitakse;

või

c) liikmesriigi kodanikud, kelle laevad on registrisse kantud väljaspool ühendust või kelle laevaühingud on registrisse kantud väljaspool ühendust ja kelle tegevust kontrollivad liikmesriigi kodanikud, kui nende laevad on registrisse kantud ja need sõidavad liikmesriigi lipu all selle liikmesriigi seaduste järgi;

3. *avalik teenuste osutamise leping* — leping, mis sõlmitakse liikmesriigi pädevate ametite ja ühenduse laevaomaniku vahel selleks, et osutada üldsusele piisavalt veoteenuseid.

Avalike teenuste osutamise leping võib hõlmata eelkõige:

— veoteenuseid, mis vastavad kinnitatud pidevus-, korrapärasus-, mahu- ja kvaliteedinormidele,

— lisaveoteenuseid,

— kindlaksmääratud tariifiga ja kindlaksmääratud tingimustel, eriti teatavatele reisijatekategooriatele või teatavatel marsruutidel osutatavaid veoteenuseid,

— teenuste kohandamist tegelike nõuetega;

4. *avalike teenuste osutamise kohustused* — kohustused, mida kõnesolev ühenduse laevaomanik kommertshuvidest lähtudes endale ei võtaks või ei võtaks samas ulatuses või samadel tingimustel;

5. *tõsised häired veonduse siseturul* — sellele turule omaste probleemide ilmumine turule, mis

— tõenäoliselt viivad tõsisele ja võimalikult pikaajalisele pakkumisele, mis ületab nõudlust,

— tulenevad merekabotaažitegevusest või on selle tõttu süvenenud ja

— kujutavad endast tõsist ohtu paljude ühenduse laevaomanike finantsstabiilsusele ja tegevuse jätkamisele,

eeldusel et kõnesolevat turgu käsitlevad lühiajalised ja keskmise tähtajaga prognoosid ei viita mingile olulisele ja kestvale paranemisele.

Artikkel 3

1. Kõikide mandrikabotaaži- ja matkelaevade laevaperega seotud küsimuste eest vastutab riik, kus laev on registrisse kantud (lipuriik), välja arvatud laevad kogumahutavusega alla 650, mille puhul võib rakendada vastuvõtva riigi tingimusi.

▼B

2. Kõikide saarekabotaažilaevade laevaperega seotud küsimuste eest vastutab riik, kus laev osutab mereveoteenuseid (vastuvõttev riik).

3. Siiski vastutab alates 1. jaanuarist 1999 saarekabotaažiga tegelevate kaubalaevade, mille kogumahutavus on üle 650, laevaperega seotud küsimuste eest riik, kus laev on registrisse kantud (lipuriik), kui kõnesolevale merereisile eelneb või järgneb merereis teise liikmesriiki või teisest liikmesriigist.

4. Komisjon teeb saarekabotaaži liberaliseerimise majandusliku ja sotsiaalse mõju kohta põhjaliku uuringu ja esitab aruande komisjonile hiljemalt enne 1. jaanuari 1997.

Selle aruande põhjal teeb komisjon nõukogule ettepaneku, mis võib sisaldada lõigete 2 ja 3 kohandusi, mis käsitlevad laevapere liikmete kodakondsust, nii et komisjon saab kinnitada lõpliku süsteemi enne 1. jaanuari 1999.

Artikkel 4

1. Liikmesriik võib sõlmida avalike teenuste osutamise lepinguid laevaühingutega, kes osalevad regulaarsete teenuste osutamisel saartele ja saartelt ning nende vahel, või kehtestada neile avalike teenuste osutamise kohustusi kabotaažiteenuste osutamise tingimusena.

Kui liikmesriik sõlmib avalike teenuste osutamise lepinguid või kehtestab avalike teenuste osutamise kohustusi, peab ta seda tegema ühtki ühenduse laevaomanikku diskrimineerimata.

2. Avalike teenuste osutamise kohustuste kehtestamisel võivad liikmesriigid esitada ainult nõudeid, mis käsitlevad teenindatavaid sadamaid, regulaarsust, pidevust, sagedust, võimet teenust osutada, tasumäärasid ja laevaperet.

Kõikidele ühenduse laevaomanikele peab vajaduse korral maksma kompensatsiooni avalike teenuste osutamise kohustuste eest.

3. Olemasolevad avalike teenuste osutamise lepingud võivad jääda jõusse kuni vastava lepingu lõppemiseni.

Artikkel 5

1. Kui veonduse siseturg on kabotaaži liberaliseerimise tõttu tõsiselt häiritud, võib liikmesriik nõuda komisjonilt kaitsemeetmete võtmist.

Kui see on asjakohane, otsustab komisjon pärast teiste liikmesriikidega konsulteerimist kolmekümne tööpäeva jooksul pärast vastava taotluse saamist liikmesriigilt, kas võtta vajalikke kaitsemeetmeid. Nende meetmete hulka võib kuuluda asjaomase piirkonna ajutine väljajätmine käesoleva määruse reguleerimisalast, kuid mitte kauemaks kui kaksteist kuud.

Komisjon teatab nõukogule ja liikmesriikidele igast kaitsemeetmeid käsitlevast otsusest.

▼B

Kui komisjon ei ole 30 tööpäeva jooksul otsust teinud, on asjaomasel liikmesriigil õigus rakendada nõutud meetmeid, kuni komisjon teeb oma otsuse.

Siiski võivad liikmesriigid hädaolukorra puhul ühepoolselt vastu võtta sobivad ajutised meetmed, mis võivad jääda jõusse kuni kolmeks kuuks. Sellisel juhul peavad liikmesriigid komisjoni otsekohe niisuguste meetmete rakendamisest informeerima. Komisjon võib need meetmed tühistada või heaks kiita koos muudatustega või ilma, kuni ta võtab vastu lõpliku otsuse vastavalt lõigule 2.

2. Komisjon võib kaitsemeetmed vastu võtta ka omal algatusel pärast liikmesriikidega konsulteerimist.

Artikkel 6

1. Erandina ei rakendata järgmiste mereveoteenuste puhul, mida osutatakse Vahemerel ja piki Hispaania, Portugali ja Prantsusmaa rannikut, ajutiselt käesolevat määrust:

— matkelaevateenused kuni 1. jaanuarini 1995,

— strateegiliste kaupade (nafta, naftatooted ja joogivesi) vedu kuni 1. jaanuarini 1997,

— teenused, mida osutavad laevad kogumahutavusega alla 650, kuni 1. jaanuarini 1998,

— regulaarsed reisijateveo- ja parvlaevateenused kuni 1. jaanuarini 1999.

2. Erandina ei rakendata saarekabotaaži puhul Vahemerel ja kabotaaži puhul Kanaari saarte, Assooride ja Madeira, Ceuta ja Melilla, Prantsuse Atlandi ookeani rannikul asuvate saarte ja Prantsuse ülemeredepartemangude vahel ajutiselt käesolevat määrust kuni 1. jaanuarini 1999.

3. Sotsiaal-majandusliku ühtekuuluvuse tõttu pikendatakse lõikes 2 sätestatud erandit, mis käsitleb regulaarseid reisijateveo- ja parvlaevateenuseid ja teenuseid, mida osutavad laevad kogumahutavusega alla 650, Kreeka puhul kuni 1. jaanuarini 2004.

▼A1

4. Erandina artikli 4 lõike 1 teisest lõigust võib enne Horvaatia ühinemiskuupäeva sõlmitud avalike teenuste osutamise lepinguid kohaldada kuni 31. detsembrini 2016.

5. Erandina artikli 1 lõikest 1 võivad kuni 31. detsembrini 2014 Horvaatia sadamate vahel kruiisiteenuseid osutada ainult sellised Horvaatias registreeritud ja Horvaatia lipu all sõitvad alla 650 brutotonnaažiga laevad, mida käitavad Horvaatia õiguse kohaselt asutatud laevandusettevõtjad, kelle põhitegevuskoht asub ja mille üle kontrolli teostatakse Horvaatias.

6. Erandina artikli 1 lõikest 1 ning üleminekuperioodiks kuni 31. detsembrini 2014 võib komisjon liikmesriigi esitatud põhjendatud taotluse korral 30 tööpäeva jooksul alates asjakohase taotluse saamisest otsustada, et käesoleva artikli lõikes 5 osutatud erandit kasutavad laevad ei osuta kruiisiteenuseid muu liikmesriigi kui Horvaatia teatavate

▼A1

piirkondade sadamate vahel, kui tõendatakse, et selliste teenuste osutamine häirib tõsiselt või ähvardab tõsiselt häirida transpordi siseturgu asjaomastes valdkondades. Kui komisjon ei ole 30 tööpäeva möödudes otsust teinud, võib asjaomane liikmesriik kohaldada kaitsemeetmeid seni, kuni komisjon oma otsuse teeb. Hädaolukorras võib liikmesriik võtta ühepoolselt vastu asjakohased ajutised meetmed, mis võivad kehtida maksimaalselt kuni kolm kuud. Kõnealune liikmesriik teavitab sellest kohe komisjoni. Komisjon võib need meetmed tühistada või heaks kiita kuni omapoolse lõpliku otsuse tegemiseni. Liikmesriike teavitatakse asjade käigust.

▼B

Artikkel 7

Asutamislepingu artiklit 62 rakendatakse küsimuste suhtes, mida hõlmab käesolev määrus.

Artikkel 8

Ilma et see piiraks asutamislepingu asutamisõigust puudutavate ja käesoleva määruse sätete kohaldamist, võib mereveoteenuseid osutav isik selleks ajutiselt tegutseda nendes liikmesriikides, kus seda teenust osutatakse, samadel tingimustel, mis on kehtestatud liikmesriigi poolt oma kodanikele või selle registrisse kantud laevaühingutele.

Artikkel 9

Enne kui käesoleva määruse rakendamiseks õigus- ja haldusnormid vastu võetakse, peavad liikmesriigid konsulteerima komisjoniga. Nad peavad informeerima komisjoni kõikidest sel viisil vastuvõetud meetmetest.

Artikkel 10

Komisjon esitab nõukogule enne 1. jaanuari 1995 ja seejärel iga kahe aasta tagant ettekande käesoleva määruse rakendamise kohta ja teeb, kui see on asjakohane, vajalikud ettepanekud.

Artikkel 11

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 1993.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.